

черен хумор

The image features the Russian words 'черен' (black) and 'хумор' (humor) stacked vertically. The text is rendered in a bold, black, serif font. The lower portion of the letters is heavily stylized with black ink splatters and drips, creating a dark, expressive, and somewhat macabre aesthetic. The background is plain white.

- © Иван Василев, съставител и преводач, 2010 г.
- © Людмил Веселинов, художник на корицата и оформление, 2010 г.
- © Книгоиздателска къща „Труд“, 2010 г.

ISBN 978-954-528-957-6

черен хумор

Не се препоръчва за лица под
16
години

*Съставител и преводач
Иван Василев*

Не обичаш черния хумор? – Уууу, расист такъв!

Черни, черни душки...

Дълбоко в черния Космос, в една черна-черна галактика, около една черна-черна звезда обикаляла една черна-черна планета. Там, край една черна-черна река, която минавала през черна-черна долина, се издигала черна-черна планина. Там под един черен-черен връх, в едни черни-черни скали имало черна-черна пещера. Вътре в черния-черен, непрогледен мрак имало двама черни-черни хора, които стояли до огън с черен-черен пушек. Двамата мълчали дълго, докато накрая единият проговорил:

– Абе, баджанак, май тези гуми не трябваше да ги палим, а?

Бяла жена ражда негърче. Като го вижда в ръцете на акушерката, тя казва с усмивка:

– Мъжът ми ще бъде много доволен! Той така обожава черни шегички!

Върви си Черният хумор, стига до селото на прокажените. Среща един от местните жители и се опитва да го заговори:

– Есен е...

– Какво те кара да мислиш така? – пита прокаженият.

– Капят ти месата...

– Толкова много съм спестил за черни дни, че тия черни дни вече ги чакам с нетърпение!

Черни дупки – това са местата, където извънземни разуми са изобретили колайдери преди нас.

Интелигентен млад човек се опитва да впечатли момиче с умни приказки:

– А искате ли да ви разкажа за Големия адронен колайдер?

– Много сте странни вие, мъжете! Мислите само за едно. Смятате, че на всички момичета им е интересно какво има в панталона ви?

Две планети си говорят:

– Как си?

– Абе, зле... Налетяха ме някакви вируси – Homo Sapiens.

– Няма страшно, скоро ще мине и тая черна епидемия.

Мрачни рицари, адски уморени след последния поход, мълчаливо седят на Кръглата маса. Дори крал Артур е мрачен... Кралският шут, решил да разпръсне мрачната атмосфера в залата, се шегува много успешно. Всички се смеят дълго, триейки бликналите създи. Настроението на всички отново е бодро и бойко...

А трупа на веселия шут закопаха зад замъка...

Канибалска обич

Какъв е девизът на канибала?

„Обичам хората. Няма човек, който да не ми харесва“.

Канибалите също смятат, че хората са създадени едни за други...

Турист разглежда африканска държава. Гидът му обяснява:

– В този регион девет от всеки десет жители ядат човешко месо.

– А останалите?

– Те са световни рекордьори по бягане на 100 метра...

В готварската книга на канибалите пише:

„Когато вариш хора във вряла вода, отначало може да не ги разбъркваш. Това правят те самите...“

В Нова Зеландия канибали изяли английския посланик.

Англия изпраща протестна нота до Нова Зеландия.

Новозеландският отговор е:

„Добре, вие пък изяжте нашия посланик в Англия и сме квит“.

Някъде в Тихия океан, на разкошен пътнически лайнер. На горната палуба, на масичка в ресторанта седи племенен вожд и чете менюто:

– Това не... това не... всичко не... Келнер, дайте ми списъка на пътниците!

Канибалът е човек, който отива на ресторант и си поръчва келнера.

Какво представлява канибалът?

Това е човек, на когото му се повръща от хора...

Двама приятели си говорят:

– Какво ти е мнението за Мери? – пита единият.

– Не казвам, че е грозна, но превърна един канибал във вегетарианец.

Канибали избират вожд.

– Ти кого предпочиташ?

– По-младият е много добър, а и стария си го бива. Избирам и двамата.

– Не може. Няма да се сварят едновременно!

Двама канибали, баща и син, били изпратени от племето в джунглата да потърсят някого за ядене. Отишли те, намерили една пътека, скрили се до нея и зачакали. По едно време минал дребен старец. Синът прошепнал:

– Тате, тате, ето вечерята ни!

– Не, сине, по него няма достатъчно месо дори да нахраним кучетата.

След малко по пътеката се задал един дебелак.

- Виж, тате, по тоя има достатъчно за всички!
- Не, сине, ще получим инфаркт от неговата сланина, ще почакаме още. Накрая по пътеката се приближила страхотна блондинка.
- Ето, с тази няма никакъв проблем – да я изядем нея! – предложил синът.
- А, не, сине, нея ще я заведем у дома, а ще изядем майка ти!

✱

Дори да са ви изяли, все пак имате два варианта за изход...

✱

Учен пристигнал в канибалско село да изследва живота на местните. Гледа – момиченце държи бебе в ръце. Сторило му се по-безопасно да говори с нея, отколкото да досажда на някой възрастен, и я попитал:

- Колко е сладък, това братчето ти ли е?
- А, не, това ни е вечерята.

✱

Канибал споделя с приятел:

- Много съм отчаян! Не знам какво да правя с жена си!
- Искаш ли да ти дам моята готварска книга?

✱

Ресторант с конгоанска кухня кани на романтична вечеря от двама.

✱

- Келнер, донесете ми нещо леко.
 - Какво леко? Агнешко или пилешко?
 - Какво говорите! Моля – за мен нещо вегетарианско!
- След малко келнерът носи голямо парче месо със забодена в него вилица...
- Какво е това?! Аз поисках вегетарианско!
 - Точно такава ви нося! От бутя на вегетарианец в собствен сос!

✱

Семейство попаднало при канибалите. Те започнали ритуален танц и мъжът прошепнал:

- Скъпа, струва ми се, канят се да ни изядат!
- Ама че си, как може винаги да мислиш за ядене!

✱

„Нежни, сладки и горещи момичета ви очакват“. Клуб „Канибал“

✱

Гледайки какво вършат инквизиторите, отначало на канибалите им се струваше, че разбират за какво се прави всичко това.

✱

Тя беше толкова страшна, че дори канибалите повръщаха...

✱

Във връзка с продължаващото влошаване на продоволствената ситуация в страната правителството на Зимбабве дава свободен достъп на всички желаещи. Виза и паспорт не са задължителни.

Гражданите с наднормено тегло влизат на границата без ред и всякакви формалности.

Корабокрушенец попада при човекоядци. Дават му пушка и му казват: ако улучи с един изстрел чайката на брега, ще спаси казана. Той се прицелва, после сваля пушката и моли за едно уиски. Дават му. Пак взема на мушка птицата, разколебава се и иска второ уиски. А после и трето. Сетне вдига оръжието и застрелва чайката.

– Как успя след три уискита? – питат го човекоядците.

– Ами в началото на брега имаше една чайка. След първото уиски станаха две. След второто – четири. А след третото вече имаше толкова много чайки, че нямаше как да не улуча...

Гойко Митич, Стефан Данаилов и Ален Делон снимали филм в прерията. Нали са големи звезди, вечер всеки забивал нанякъде сам. Вървял си Стефан Данаилов и видял огън. Доближил се и гледа: Гойко Митич пече месо. Присламчил се и хапнал. Ядат двамата и мълчат. Нашият решил да бъде малко учтив и казал:

– Абе, този Ален Делон е много особен човек...

– Като не ти харесва, не го яж...

„Не обичам хората, които нямат вкус“.

Подпис: Канибал.

– Какво ще ми сервираш за обяд? – пита вождът готвача си.

– Изплезен журналистически език на фурна.

Попаднал Бил Гейтс в лапите на канибали.

И те веднага почнали да играят играта „Изсери богат!“

Полицията разпитва германски туристи, които при пътешествие из африканската джунгла загубили един член на групата:

– Разкажете какво се случи.

– Натъкнахме се на племе човекоядци. Всички избягаха, само Ханс не успя.

– А защо не се върнахте да го потърсите?

– Върнахме се, но той вече беше задраскан от менното им за обяд.

Петима канибали започват работа в много голяма канадска фирма. Първия работен ден ги вика генералният директор и им казва:

– Сега сте част от командата. Заплатата тук е висока, 5000 долара, вие може да обядвате в служебния стол – така и нашите сътрудници няма да се тревожат...

Канибалите обещават никого да не пипат. След месец генералният директор отново отива при тях и им казва:

– Вие изпълнявате отлично работата си, аз съм много доволен от вас, но вчера изчезна чистачката и целият офис е мръсен. Случайно да знаете какво е станало?

Канибалите се кълнат, че нищо не знаят за това. След като директорът си отива, главният от канибалите пита другите:

– Е, и кой я изяде?

Мън-мън – и единият си признава:

– Ами аз...

– Идиот! Ние цял месец ядохме специалисти по пазара и рекламата, регионални мениджъри, бранд-мениджъри и никой нищо не забеляза! За чий тогава ти изяде баш чистачката?!

✱

На аерогарата канибал и още 12 човека се качват на самолета.

Служител на летището го пита:

– Вие защо сте 13 души, а имате един билет?

– Как 13, бе, това е храна за из път! – отговорил канибалът.

✱

Канибал:

„Една глава е добре, а две – по-добре... но в казана не се побират, мамка му!“

✱

Вчера един познат ми разказа откъде се появяват децата. Наистина, по-добре да не знаеш някои неща... Сега не мога да изям ни едно дете!

✱

Канибал пита мисионер, който се опитва да го убеди да не яде хора:

– Добре де, ако Господ не е искал да ядем хора, тогава защо ги е направил от месо?

✱

Срещат се вождът на индианците и вождът на папуасите. Вождът на папуасите:

– А как при теб се решава еврейският въпрос?

– Много просто: при мен няма евреи – и проблеми няма! А при теб?

– При мен е зле. Колкото и да обяснявам на племето, че евреите са също хора като нас, няма резултат: не искат да ги ядат!

✱

Реклама във вестник „Монд Таймс“: „Племя канибали от централноафриканска република с радост приема бежанци от всяка страна“.

✱

ПИСМО ДО ТЪЦАТА ОТ ЕТ АФРИКАНЦ

„Здравствуй, мой скъп тъца!

Твой щерка и аз прилетели хубаво.

В моя страна Бари-Берия съвсем горещо. Накрай аз нагрел се, не трепера повеч като 4 годин поред в Русия, а с жегата Верушка цялото време излива вода през кожата, тя е глухар солен и мършав. Мое племе недоволно станало. Преди то изядало всички мои дебели жени, когато ги гонех от мене си. Верушка в Русия все се смеяла, а тука плаче. Нея аз угощавам най-много от други: най-тлъст червей за Верушка, най-голем скакалец за Верушка, най-голема змия за мой Верушка. На неин врат вече надянал съм всички гerdани на мой майка и

мой баба. Мой повече гердани нема, но аз ще убива всички мои сестри и техни гердани ще дава на Верушка.

Мой папа крал, затова най-голема колиба моя. И макар там още 4 мои жени лягат, но за Верушка винаги хубаво място има. Аз слага нея по средата, да не хапят я скорпиони. А Верушка плаче.

Скъпи тъща, напишвай на Верушка да не си мокри очите, щот на мокри око всичка муха каца и яйца снася. Аз мой Верушка обича и работи не дава. Тя седи само и всеки звер от кожата чисти, и още дрехи от нея прави, а което е вътре вари и кусаме. Сега звер съвсем малко пада – последна седмица само един жираф убива, един носорог и един слон.

Друга работа за нея нема. Аз нея с най-голема мръвка храня, а тя цел ден в тоалета седи, храна в нея не задържа се. Ни едно чисто место под дърво не остана, навсякъде Верушка седял. Мой папа – крал, иска да премести своя цела страна на друго место, а то муха много.

Верушка не акуратен – всички рокли свои разкъсала, кога за дърва в джунгла ходи, много дупки в рокля прави. Аз вече ѝ отнесъл такава кожа от чакал за пола, още съвсем пресна, а тя плаче и своя дупка облича. Мой папа уважава нея много, освен негови седем жени люби само Верушка. Казва, всички свои черни жени нощем не разгледа, а Верушка бела, веднага в тъмно намира. И аз само нея намира през сичко време. Мой папа крал, а тя плаче. Мой папа за преговори най-гъсти министри от Европа приглашай, най-вкусни за Верушка приглашай.

Аз Верушка лекувай, кога крак боли, аз слагам в най-голем мравуник – всички мравки хапят нея, крак не боли. А Верушка плаче. Кога учили университет „Лумумба“ заедно, очите ѝ сухи било, муха не каца. Аз я попитал, какво тук не стига ѝ, тя ми говори, че носови кърпи свършили, нема с какво вода да изтрие, нема с какво да плаче.

Скъпи тъща, изпрати на Верушка кърпи много-много. Аз целува тебе, ти идва при мен на ваканция.

Колиба голема, твое место има. Мой папа също иска тебе на свой колиба.

Твой зет Намонго Панга Сангаракумба, индженер-лектрик, принц“.

✱

На състезанията по лека атлетика се разрази още един допинг скандал. За разлика от румънския състезател вампир, в кръвта на етиопския бегач бяха открити следи от още един етиопски бегач.

✱

Седят двама людоеди – намръщени, гладни – две не виждат. Единият прелиства списание за каталожна търговия и изведнъж казва:

– Ей, хайде да си купим хладилник!

– За какво ни е хладилник, бе, ние нямаме какво да ядем, той хладилник иска!

– Ей, ама си недосетлив – нали ще го донесат хамали...

✱

При човекоядците попаднали американец, французин и българин. Американецът казал:

– Не ме закачайте, аз съм личен приятел на президента – знаете последствията!

– Така ли? – казал вождът. – Не го познаваме този човек – хайде в казана!
Французинът казал:

– Правите огромна грешка, аз съм ветеран от съпротивата – бях адютант на генерал Дьо Гол!

– Така ли? – казал вождът. – Не го познаваме и този човек – хайде в казана!
Българинът казал:

– Абе, вие такива важни особи вкарахте в казана, че мен ли ще ме пропуснете – най-обикновен инженер от София!

– Така ли? – казал вождът. – Коя година си завършил, в коя специалност и в коя група беше?...

✱

– Земя, земя! – вика радостно корабкрушенецът, изплувайки на брега.

– Месо, месо!!! – от храстите изскачат туземци с още по-радостни викове.

✱

На тихоокеански остров:

– Немският език на практика не се различава от английския! – решиха канибалите, дояждайки международната делегация.

✱

Папуа-Нова Гвинея. В джунглата върви турист и неочаквано пада в яма. Търси как да се измъкне, изведнъж на стената напихва затворена врата и домофон!

Зарадван, взема слушалката и чува приятен глас:

– Благодарим за вашето обаждане! Вие се намирате в главното меню. Моля натиснете „1“ за свързване с готвача или изчакайте, докато ви сервират...

✱

Консервативен канибал се връща от Европа.

– Как беше храната? – питат го членовете на племето.

– Нечовешка.

✱

Канибалите говорят, че всички хора са особено вкусни с бананово-кокосов сос.

✱

Обява в канибалска трапезария:

„Мийте ръцете преди ядене! Вредно е да се ядат немити ръце!“

✱

В канибалско семейство:

– Мамо, а как се казва блюдото, което ядем?

– „Последният герой“.

✱

Пастор на малко село в околностите на Абърдийн обикаля енорияшите си и ги убеждава да дадат по една лира в помощ на мисионерите, които с риск да бъдат изядени от канибали помагат на бедните в Африка.

– Трябва да нахраним тези, които са гладни! – настоятелно повтаря пасторът.

– Добре де, добре – недоволства един от селяните, – ама не може ли вместо мисионери на онези диваци да се дава нещо по-евтино за ядене?

Живял в гората жесток и ненаситен канибал. Но се намерил смел и благороден юноша, който убил канибала... Убил го и го изял.

Едно канибалско племе много изпаднало и дълго време гладувало. Събрали се мъжете и започнали да умуват какво да правят. Мислили, мислили, накрая вождът рекъл:

– Сетих се – ще обявим политическа криза. Тогава Европейският съюз ще ни изпрати съветници, САЩ ще изпратят от „Корпуса на мира“, а ние ще ги изядем!

– Ревностен мисионер беше отец Браун.
– Защо мислиш така?
– Когато канибалите го напъхали в казана, той възкликнал: „Надявам се най-сетне да получат влечение към религията“.

Седят двама папуаси на брега на океана, разговарят и прелистват „Плейбой“. Единият мечтателно:

– И какво меню само!..

– Как може вашето дете, с такава нежна кожа, да има толкова жилаво месо!

Турист попаднал на остров с канибали. Стигнал до колиба, където се продавал мозък, и видял следния ценоразпис:

„Мозък на артист – 10 долара/кг

Мозък на философ – 20 долара/кг

Мозък на учен – 20 долара/кг

Мозък на икономист – 200 долара/кг“

– Брей, тия икономисти много се търсят и при вас! – възкликнал той.

– Знаеш ли колко икономисти трябва да убия, за да събера кило мозък? – отговорил канибалът.

„Любовта идва и си отива, а винаги ти се иска да-а-а ядеш...“ – напява маниакът и подрежда нарязания труп на гаджето си във фризера.

Двама попадат на необитаем остров. И когато вече съвсем подивяват, виждат – кораб в морето. Единият крещи:

– Ура! Сега ще дойдат лодките и от тях ще слязат хора!

Другият мрачно допълва:

– Да. И ще се запасим с месо за цяла зима...

Самолет катастрофира и пада на необитаем остров. Единственият останал жив седи под палма, гложга кост, когато вижда застинали в ужас спасители, които гледат него и купа човешки кости зад гърба му.

– Аз ви разбирам, трябва да ме ненавиждате за това, което направих, но трябваше да се боря за живота си! Трябваше с нещо да се храня сам на малкия необитаем остров.

Командирът на спасителите с ужас:

– Това го разбирам, но мамка ти – самолетът падна снощи!!

✱

„...Четох, приятел, един пътепис как някъде в Австралия немците превзели остров с човекоядци и забили немското знаме. Но войниците не могли да се справят с туземците и помолили папата да им изпрати мисионери, та най-напред да поопитомят канибалите. Папата прати много добри проповедници и людоедите освен немското знаме приели и кръста. Но от време на време се изгубвал я войник, я мисионер. След като немското знаме се развявало там три години, от острова изпратили депутация в Берлин да изкаже почитта си на Вилхелм и да го уверят във верноподанически чувства. Вождът на депутацията помолил кайзера да си прибере войниците в Берлин и да командирова повече мисионери. Вилхелм много се зарадвал и запитал дали всичките му австралийски поданици искат да се покръстят. Но вождът му обяснил: „Не е там работата, Ваше Величество. На черноризците месото им е по-крехко и по-сочно, отколкото на сините униформи. Черноризецът бързо се опича, костите сами се отделят, месото е като торта, а в костите – мозък колкото щещ. А ония, сините униформи, по цял ден ги въртиш на шиша и пак са си жилави като конопено въже...“ (из „Швейк в руски плен“, Карел Ванек)

✱

Две африкански племена се обединили и победили трето. Вождовете сготвили и изяли вожда на победеното племе.

– Нещо не е вкусно – казал единият.

– Абе, пак е по-добре от това, което ни даваха в мензата на Софийския университет.

✱

Канибалско племе. Един от канибалите тича при вожда:

– Съседното племе ни обяви война...

Вождът се потупва по корема:

– Ей, писна ми от банкети...

✱

Семейство канибали вечеря. Мъжът опитва супата и възмутено удря жената по главата с лъжицата:

– Колко пъти съм ти казвал: като слагаш месото, да му сваляш чорапите!

✱

Мъж бяга от канибал с последни сили и му крещи:

– Остави ме! Трябва да храня жена и четири деца!

– А моите какво – от глад ли да мрат?

✱

– Всички мечти се сбъдват, особено когато са за добро – мисли канибалът, докато гледа изпълзяващите на брега корабокрушенци...

Попитали един канибал:

– Абе, ти обичаш ли децата?

Замислил се той и казал:

– Е, ям ги, ама с отвращение...

Двама канибали обядват. Единият казал:

– Хич не харесвам тъща си.

– Нищо, яж само гарнитурата! – отвърнал другият.

– А как разбра, че тази мечка е стръвница?

– Погледът ѝ е като на тъща ми...

Двама на необитаем остров:

– А днес какво ще обядваме?

– Как какво? Печени крака, друго няма!

– А чии?

– Чии, чии?! Моите още вчера ги изядохме...

Вождът свиква племенния съвет:

– И така, знаете, че в Европа вилнеят шап и „луда крва“, в Азия – птичи грип, в Мексико – свински грип. Слава на боговете, нас те не ни заплашват. Но все пак е по-добре да си имаме работа с вегетарианци.

– Защо, вожде?

– Екологично чист продукт!

– Каква е представата на канибалите за Запада?

– Мислят си, че Head&Shoulders е ордъвър, а Spice Girls – основно блюдо.

– Какво е бременната жена за гладния канибал?

– „Киндер Сърприз“ – три желания наведнъж!

Двама канибали чакат келнера в местен ресторант. Пристига той и казва:

– Съжалявам, но всичко, което ни е останало, е един мисионер от Чехословакия.

– Давай го – поръчва единият канибал – ще го разделим на чешка и на словашка половина.

Канибал гледа навъсено в чинията си и мърмори на жена си:

– Да... майка ти... пак майка ти!

Канибал търси съвет от диетолог:

– Докторе, кажете, мога ли да ям сурови яйца?

– Да, разбира се... Ама стойте, какво правите?!

✱

На световните състезания по плуване в Папуа-Нова Гвинея спортистите се оплакват от прекалено горещата вода и дафиновите листа в басейна...

✱

Канибалите в Папуа-Нова Гвинея обявиха гладна стачка в знак на протест – един от тях се отровил със силикон...

✱

Две приятелки си говорят:

- Защо спря да се срещаш с Питър? – пита едната.
- Ами, искаше ме само заради тялото ми – отговаря другата.
- Но всички мъже са такива! – учудва се първата.
- Да, но той се оказа канибал...

✱

Финландец, швед и норвежец попаднали на остров, населен с канибали. Дивациите ги хванали и преди да ги убият, им позволили да си кажат последното желание. Норвежецът поискал алкохол – да се напие за последен път. Канибалите му намерили една бутилка водка, той я изпил, после го изяли, а от кожата му направили кану. Финландецът пък поискал да изпуски последна цигара. Намерили му една цигара, изпускил я той, след това канибалите го изяли и от кожата му направили кану. Шведът поискал да подържи за последен път нож от шведска стомана. Канибалите се зачудили на желанието му, но намерили нож. А той взел да нанася с него удари по тялото си и да вика:

- Няма пък да си направите от мен кану, няма-а-а!

✱

Какво получава канибалът, когато закъснее за вечеря?

- Само среден пръст.

✱

Как можете да помогнете на гладуващ канибал?

- Като му подадете ръка!

✱

Корабокрушенци попаднали на остров и срещнали един тамошен. Попитали го:

- Има ли тука канибали?

А той отговорил:

- А, не се страхувайте, имаше тука едни, ама ние ги изядохме...

✱

Канибалско семейство. Синът ще се жени. Води годеницата си да се запознае с техните. След като тя си отива, пита родителите:

- Е, харесахте ли я?
- Да, сине – одобряваме вкуса ти!

✱

Ако се свари русалка, каква чорба ще се получи – рибена или месна?

✱

Вместо пчели, канибалите отглеждат комари в кошерите. Всеки един от тях събира по няколко литра кръв на сезон...

✱

– Приятел, а в Африка пият ли?
– Пият, но там е по-специално. Събират се трима. Двамата пият, а с третия замезват.

✱

След избирането на Барак Обама за президент на САЩ полският външен министър Радек Шикорски направи изявление за печата:

– Чухте ли, че Обама може да има и полска връзка? Дядо му излял полски мисионер!

✱

Експедиция в Африка попада на племе канибали. Обградили ги отвсякъде:
– Голям обяд ще падне! – радват се всички.
– Не ни яжте, ние ще ви дадем разни вълшебни неща, ще ви покажем чудеса, каквито не сте виждали в живота!

Вождът:

– Добре, покажете чудо и ще ви пуснем.

Един от членовете на експедицията вади запалка, щрака – от запалката излиза пламък.

Вождът:

– Идете си с мир! Това е наистина чудо – за първи път виждам запалка да пали отведнъж!

✱

На един канибал му се родил син. Започнал да го люлее на терасата. Съседът отгоре го видял и викнал:

– Честито! Ще черпиш!

– Няма. Ще си го ям сам.

✱

Канибали хващат турист, палят огъня, напъхват го в казана и питат:

– Как се казваш?

– Какво ви интересува, нали ще ме ядете?

– А какво да пишем в менюто?

✱

Канибалите хващат няколко корабокрушеници, строят ги в редица и командват:

– На „първо-второ“, преброй се!

✱

Пада самолет в джунглите, оцелява само стюардесата. Залавят я канибали и я подаряват на вождя. Минава седмица. Вождът излиза от колибата и пита племето:

– Когато ме улучи стрела, плаках ли?

– Не-е!

– А когато ме наръфа лъв, плаках ли?

– Не-е!

– А сега защо плача, когато пикая?!

Коледа 2007 г. Събрание на активисти демократи. Командирът им от трибуната:

– Във връзка с приемането ни в Европа, за Коледа всеки трябва да вземе по един косовски албанец вкъщи. Има ли въпроси?

От задните редове се надига човек и пита смутено:

– Може ли първо да питам жената, че ние обикновено пуйка взимаме.

Канибал цяла вечер не спи – върти се в леглото, мисли: „Кой съм аз? Защо съм се появил на този свят? Какъв е смисълът на живота?“

Жена му го хока:

– Казвах ли ти да не ядеш интелектуалци преди лягане?

Канибали разпалват огън, за да приготвят вечерята на вожда си. В менното влиза печена красива блондинка. Внезапно дотичва слуга и вика отдалеч:

– Чакайте, чакайте! Вождът заповяда вечерята да му се сервира сурова в леглото!

Какво е истинско доверие?

– Орален секс между канибали...

Майката на канибал се кара на сина си, който не умее да се държи прилично на трапезата:

– Колко пъти съм ти казвала: когато се храниш, не бива да разговаряш с тия, които са ти в устата...

Двама канибали си облизват пръстите след вечеря.

– Жена ти прави страхотно печено – казва доволен гостът.

– Да, сигурно ще ми липсва – отговаря домакинът.

Канибал стои до умиращата си баба:

– Бабо! Сбогом!..

– Сбогом, внуче... Яж по-бързо, че ще изстина...

Двама белгийски мисионери били хванати от канибали. Както си му е редът, завързали ги един за друг, хвърлили ги в казана, добавили и зеленчуци и зачакали да стане супата. Минали десетина минути и изведнъж единият мисионер започнал да се смее неудържимо. Другият го запитал:

– Какво ти стана, братко? Скоро ще се сварим и ще ни изядат, а ти се смееш, сякаш става дума за някаква шегичка.

– Сменя се – отговорил първият, – защото току-що им се изпиках в супата!

Баща възпитава сина си в канибалското село. Тъкмо тогава над главите им прелита с оглушителен грохот самолет.

– Тате, тате, какво е това голямо нещо, което мина над главите ни?
– Ами, сине – почесва се по главата бащата, – то е същото като банана: яде се само това, което е вътре.

По соцвреме канибал хванал пионер и го дал на жена си да го сготви. След известно време я пита:

– Жено, готов ли е пионерът?

А от казана се чува:

– Винаги готов!

Отличителна черта на повечето туземци е човеколюбието...

Когато представител на една от африканските развиващи се страни посетил Москва, показали му как се играе в „Руска рулетка“. Африканецът останал много впечатлен.

След време руският му колега го посетил, а негърът му предложил да поиграят на „африканска рулетка“.

– И как се играе?

Африканецът му посочил шест едрогърди момичета, седнали в кръг.

– Всяко от тези момичета може да ви направи свирка.

– Къде е тук рискът? – учудил се руснакът.

– Една от тях е людоедка...

Един изследовател на Амазонка внезапно бил заобиколен от тъпа кръвожадни канибали. Поне той така си мислел, като гледал свирепите изражения на лицата им. Преценил ситуацията и си казал: „О, Боже, обречен съм!“ В този момент от небето блеснал лъч светлина и един глас прогърмал:

– Не, сине мой, не си обречен. Вземи този камък от земята и прасни по главата вожда на племето, който стои точно срещу теб.

Послушал Божиите думи изследователят, грабнал камъка и без да се замисли, смазал черепа на вожда. Изправил се той, дишайки тежко, заобиколен от стотина канибали с шокирани физиономии, когато отново блеснал лъч и гласът прогърмал:

– Така, сега наистина си обречен!

Самолет пада на остров. Всички пътници са заловени от племето, което обитава острова. Водят ги при вожда. Той ги оглежда и казва:

– Значи жените ще ги ядем, а мъжете ще ги чукаме.

Всички жени в хор:

– Това не може да бъде!

Всички мъже в хор:

– Може, може...

Канибал се обажда по телефона в крематориум: „Имате ли 3 в 1?“

✱

Двама канибали ядат клоун... Почти го дождат... Единият пита другия:

– И как е?

– Прехвалено меню... Никак не е смешно...

✱

– Мамо, може ли днес да дойде у нас Иполит?

– Не може, хладилникът ни е пълен с твои приятели!

✱

На пазара:

– Колко струва този дроб?

– 50 долара.

– Но аз не го искам за присаждане!

✱

Разговарят канибал и мисионер.

Мисионерът: Как може да ядете хора? Това е ужасно! Това е грях! Това е зло!

Канибалът: Доколкото знам, през последните години при вас имаше война?

Мисионерът: Да, имаше.

Канибалът: И колко хора загинаха?

Мисионерът: Няколко десетки милиона.

Канибалът: И какво, изядохте ли ги?

Мисионерът: Не, закопахме ги.

Канибалът: Толкова трупове – и никаква полза?!

✱

Истинска история:

По съветско време в грузинско село пристигнала японска делегация. Председателят на колхоза бил доста представителен – над 2 метра и над 150 килограма, обрасъл от главата до петите: истински великан от приказките.

На прощалната вечеря, дадена от грузинска страна, се появили, както се полага, бъчва вино и печени прасенца. Председателят като тамада пиел от огромен рог, а от прасенцето ядял така (важен детайл!): първо го посоллил, а после отчупил голям къс месо – като на старинен пир.

В един прекрасен момент малкият и нежен принц, който седял до него, си залял панталона с вино. Без да се двоуми, председателят гребнал сол и посоллил петното (да не остане)... Ужасеният японец припаднал...

✱

Седят канибали философи...

– Да му се не види, след като се нахранихме – никакви мисли в главата, празно...

– Казвах ти – в краката няма нищо възвишено...

✱

Някак по-различно космонавтът Петров погледна космонавта Иванов, когато на космическия кораб храната свърши...

✱

Канибалите имат своя йерархия: изядеш ли майка си – ти си сираче, ако изядеш и баща си – сит човек, цялото племе – старейшина!

- Мамо, мамо! Виж в казана – момчето яде момичето!
- Глупости, целуват се... а... не – наистина го яде!

В нашето семейство обичат децата всякак. Особено фаршировани с банани и запечени в палмови листа.

Туристи попадат в ръцете на канибали. Вождът им казва:

- Който разкаже нов виц – ще го пуснем... Веднага ви предупреждавам – имам интернет!

В Африка човекоядци хванали американец, французин и руснак. Поставили условието, че който каже дума, чието ехо да звучи повече от 5 минути, ще го пусне на свобода.

Американецът извикал: О-к-е-е-е-й! – 3 минути.

Французинът се провикнал: М-е-е-е-р-с-и! – 4 минути.

Руснакът: Водка да-а-а-ват!

Ехото отвърнало – Къде-е-е-е? Къде-е-е-е? – 2 часа.

„Всеки човек трябва да има нещо красиво!“ – повтаряше си канибалът, докато украсяваше празничното печено.

– Искам шоколадче, искам шоколадче! – събужда се по никое време най-малкото канибалче.

- Млък! Къде ще ти търся негър в три часа през нощта?!

Седят младоженци – канибал и канибалка. Жената поднася печено месо. След като вечерят, мъжът почва да си чисти зъбите:

- Нещо месото днес е едно жилаво, кисело...

- Винаги съм знаела, че никога няма да харесаш майка ми...

Сватбата отива към края, всички се разотиват, а един мъж седи тъжен, в размисъл за безсмислено прекараната младост. Младоженецът го забелязва и пита:

- Какво се разкисна такъв, що не хапнеш още нещо? Впрочем къде се дяна тыца ми?

- Сит съм...

Какво ядат канибалите вегетарианци?

- Зарзаватчии и еколози!

След корабокрушение трима попаднали на остров с канибали. Хванали ги човекоядците и им казали:

- Донесете от джунглата по 10 еднакви плода и тогава ще решим какво да ви правим.

След час се върнали. Първият донесъл 10 манго. Вождът казал:

– Пъхни си и десетте манго в задника. Ако не закрепшиш, ще те пуснем, няма да те ядем.

Пъхнал пет манго, закрепял. Изяли го пръв. Вторият донесъл 10 горски ягоди. Вождът:

– Ако си пъхнеш и десетте в задника и не се засмееш, ще те пуснем...

Вторият си напъхал 9 ягоди и започнал да се смее неудържимо. Излапали и него.

Срещнали се на небето. Първият попитал:

– Хайде, аз не издържах, но ти защо се разкили?

– Всичко вървеше нормално, докато си спомних, че третият тръгна за ананаси – и не издържах...

✱

В тази странноприемница обичаха децата и умееха да ги готвят...

✱

– Тате, а има ли людоеди?

– Няма, синко, ние дояждаме последния...

✱

– На трийсетгодишна възраст той за първи път опита жена.

– А дотогава?

– Дотогава само мъже.

– Какво? Обратен ли е?

– Не, канибал.

✱

Пещера. Женски вик:

– Не искам деца, не искам!

Спокоен мъжки глас:

– Яж, яж, няма друго за вечеря.

✱

– Влизаме вчера в една кръчма, келнерката идва и пита: „Момчета, какво ще вечеряте?“ А аз на шега викам: „Момичета!“

– И какво стана после?

– Ами наложи се да ги ядем...

✱

– Ние ще си имаме дете – със загадъчна усмивка казва момичето.

– Мъничко, топличко, розово – разкрива мечтата си момчето.

– Меко, сочно – казва от душа момичето.

– И кожичката да хрупка – нежно прошепва момчето.

✱

Връща се канибал у дома. В едната му ръка – ковчег, в другата – негър. Децата крещят разочаровано:

– Пак консерва!... Пак консерва!...

Канибалът е категоричен:

– Който не иска консерва – няма и шоколадче!

✱

Връща се канибал в дома си, а там се събрали роднините, пируват. И го питат:

- Кое най-много харесваш в жена си?
- Очите! – отвръща той.
- По дяволите! А ние ти оставихме краката...

✱

- Мамо, а защо ушите на татко са такива сини?
- Ако не искаш, дъще, не ги яж!

✱

- Чете ли? В Сургут заловили канибал...
- И с какво се е издънил?
- Продавал пелмени „Моего семейство“.

✱

На тържествен обяд в африканска страна местният диктатор пита чуждестранен посланик:

- Харесва ли ви моят министър?
- Извънредно!
- Тогава вземете си още...

✱

- Тате, тате! Дай да изядем мама!
- Сега не. В хладилника още стои половината ти баба...

✱

Срещат се двама канибали. Единият носи два черепа. Вторият го пита:

- Къде отиваш?
- Да върна амбалажа...

✱

Демографските проблеми най-много безпокоят канибалите.

✱

„Компютърът никога не може да замени човека!!!“

Подпис: Канибал.